

convencen d'això, s'han d'arribar als reformatoris i institucions penals, i examinar els reclosos en aquests establiments. A aquestes consideracions podem afegir que les cròniques criminals demostren que, sovint, les fosques sales de cinema són el punt de cita del món dels criminals i degenerats que en elles desenvolupen llurs activitats.»

Si no es vol fer cas d'aquestes paraules perquè dimanen d'un catòlic, acabarem dient que una persona de solvència moral i ben respectada per tothom, no catòlica, i la qual hem esmentat ja varies vegades, Paul Wetz, diu que el cinema és «l'escola moderna de la criminalitat». Escola certament ben extesa, car, segons una estadística, l'any 1914 funcionaven en tot el món 60.000 sales de cinema. Comptem, doncs, les que avui existeixen amb sols recordar les poques que hi havia en la nostra ciutat fa vint-i-un anys i les innumbrables que hi existeixen, amb plena vida, en el dia d'avui.

Hem dit que el Tribunal Tutelar de Barcelona, la primera providència que pren és enviar el menor al Departament d'Observació (un xic deficient per manca de mitjans econòmics) i això, per tal de no prendre cap determinació sense conèixer-lo detingudament.

En aquest propòsit diu amb encert el Secretari del Tribunal, el lletrat Ferran Bassols, tècnic expert en aquestes qüestions, documentat com pocs (el qual no ens veda dir el fet de què sigui un germà nostre), el següent:

«No ha d'extranyar que el Tribunal més que el fet en si realitzat pel menor, vulgui conèixer íntimament al menor, per a poder aplicar-li el tractament oportú. Pot donar-se el cas, i es ve donant d'una manera molt repetida, de què un menor es vegi obligat a estar sota la jurisdicció dels Tribunals de Menors, durant una llarga temporada, àdhuc i que el fet per ell realitzat hagi estat d'escassíssima importància, i en canvi un menor el fet del qual per ell realitzat, ha estat o ha revestit una greu importància, ha pogut